

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malîi, V. Cotorobai, A. Braga)

Î N C H E I E R E

10 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Aliona Donos
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victoria Midari,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Midari împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Loial-DT” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului, penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 iunie 2020, Victoria Midari, prin intermediul avocatului său Constantin Scutelnic, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Loial-DT” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului, penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (vol.I, f.d. 3-7).

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12 august 2019, Victoria Midari a fost angajată în calitate de contabil la SRL „Loial-DT” în baza contractului de muncă nr. 19 din 12 august 2019, iar ulterior, la data de 01 noiembrie 2019 între părți a fost semnat un acord adițional.

Menționează că, la 20 martie 2020, angajatorul i-a comunicat să nu se mai prezinte la serviciu pe motiv de epidemie, fără a-i fi propusă semnarea cărorva acte sau a i se aduce la cunoștință careva ordin motivat în acest sens.

La 10 aprilie 2020, Victoria Midari a fost invitată la locul de muncă unde a fost impusă să scrie cerere de concediu anual plătit, pentru o perioadă de doar 9 zile (23 martie 2020 – 31 martie 2020), explicându-i-se că în caz contrar, nu va primi salariul pentru luna martie.

Precizează că, în aceeași zi, urmare a presiunilor din partea persoanelor din conducerea întreprinderii, a fost impusă să scrie, o altă cerere, cu data anterioară, 01 aprilie 2020, privind acordarea concediului din cont propriu neplătit, pentru perioada 01 aprilie 2020–15 mai 2020, indicându-i-se, să scrie drept temei, hotărârea Comisiei Naționale Extraordinară de Sănătate Publică nr. 9 din 15 martie 2020.

Sușține că acest lucru i-a fost explicat în formă insistentă și în mod tranșant, cu ton ridicat și în manieră de presiune psihologică, astfel încât în caz contrar, nu va primi salariul pentru luna martie și va fi concediată din motive inventate la dorința conducerii. Relatează că, nu a avut dorința de a pleca nici în concediu anual de odihnă, or, conform graficului prestabilit, concediul său de odihnă era programat pentru luna iulie 2020, și nici în concediul neplătit din cont propriu, totuși, urmare a acestor presiuni, reclamanta a fost nevoită să scrie aceste cereri, primind în aceeași zi, salariul pentru luna martie și pentru cele 9 zile de concediu anual de odihnă nefolosit.

Subliniază că, la 18 mai 2020, prezentându-se la serviciu, a fost supusă repetat presiunilor psihologice, solicitându-i-se insistent să depună cerere de demisie din proprie inițiativă, altfel, urmând a fi concediată pe articol. Deoarece dânsa a refuzat să depună cerere de demisie, administratorul SRL „Loial-DT” i-a solicitat să scrie cerere de reducere a timpului de muncă la 2 ore pe zi, fapt cu care de asemenea nu a fost de acord.

Remarcă faptul că, în contabilitatea companiei activează în total trei contabili, iar pe perioada pandemiei celelalte două persoane au activat în continuare și numai reclamanta a fost impusă să-și ia concediile menționate, ceea ce constituie și o discriminare vădită în privința ultimei, printr-o scrisoare comunicându-i-se precum că există ordinul nr. 1/16/03/2020 din 16 martie 2020 emis de conducerea SRL „Loial-DT”, prin care contractul individual de muncă încheiat cu Victoria Midari, este suspendat în legătură cu pandemia, însă respectivul ordin a fost emis unilateral de către angajator, fără consultarea sau negocierea cu salariața.

Specifică faptul că, contractul individual de muncă nu conține clauza de forță majoră, iar Camera de Comerț și Industrie nu mai eliberează certificate de forță majoră. Pentru eliberarea unui asemenea certificat, o condiție obligatorie era indicarea în contract a clauzei de forță majoră, dar și indicarea faptului că părțile recunosc certificatele de forță majoră eliberate de această instituție.

De asemenea, menționează că, în ordinul privind suspendarea contractului de muncă, se face trimitere la hotărârea Comisiei naționale extraordinare în sănătate publică nr. 9 din 15 martie 2020, dar prin această hotărâre s-a sistat până la 01 aprilie 2020, activitatea de comerț a unităților comerciale cu amănuntul. SRL „Loial-DT” are activitate de comerț cu ridicata care nu a fost sistată.

Consideră că, ordinul privind suspendarea contractului de muncă, este unul abuziv, ilegal și urmează a fi anulat, deoarece încalcă flagrant dreptul fundamental la muncă și la retribuirea muncii.

Sușține că prin acțiunile ilegale ale angajatorului, Victoria Midari a fost discriminată și umilită la locul de muncă, fapt prin care i s-a creat un prejudiciu moral considerabil, pe care îl apreciază în mărimea unui salariu net de 8 000 de lei, ca urmare a faptului că a fost impusă să semneze cererea de concediu anual plătit pe perioada 23 martie 2020–31 martie 2020, cererea privind concediul neplătit pe perioada 01 aprilie 2020–15 mai 2020, datată cu 01 aprilie 2020, dar și pentru faptul că i-a fost ilegal suspendat contractul individual de muncă, invocând că ordinele sunt nule, deoarece sunt afectate de un viciu fundamental – de consimțământ.

La 17 septembrie 2021, Victoria Midari a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune (vol.I, f.d. 199-200), în varianta finală, solicitând anularea

ordinului nr. 1/16/03/2020 din 16 martie 2020, cât și a anexei acestuia privind suspendarea contractului individual de muncă în privința Victoriei Midari; anularea ordinului nr. 1/18/05/20 din 18 mai 2020 privind modificarea contractului individual de muncă; anularea ordinului nr. 1/08/09/20 din 08 septembrie 2020 privind muștrarea Victoriei Midari; anularea ordinului de concediere nr. 1/09/09/2020 din 09 septembrie 2020; dispunerea restabilirii la muncă imediat a salariatei Midari Victoria, în baza condițiilor contractului individual de muncă și acordului adițional din 01 noiembrie 2019; încasarea din contul SRL „Loial-DT” a următoarelor sume: achitarea deplină a plăților prevăzute de contractul individual de muncă nr. 19 din 12 august 2019 și acordului adițional din 01 noiembrie 2019 pentru perioada de la 18 mai 2020 inclusiv până la data restabilirii de facto la locul de muncă, despăgubirea pentru perioada lipsei forțate de la muncă pe perioada 18 mai 2020 - 23 decembrie 2020 ceea ce constituie suma de 68 439 de lei; penalitatea pentru neachitarea în termen a plăților menționate supra în mărime de 0,3% din sumele neachitate pentru fiecare zi de întârziere pe toată perioada până la achitarea de facto a acestora în sumă de 74 823,38 de lei pentru perioada 19 iunie 2020 – 17 septembrie 2021; încasarea prejudiciului pentru neachitarea de către CNAS din vina angajatorului a indemnizațiilor de incapacitate de muncă pentru două buletine de boală (13–24 iulie 2020 și 17–26 august 2020) ce constituie suma de 6 180,7 de lei; prejudiciul moral în sumă de 16 000 de lei pentru faptul suspendării și ulterior a concedierii ilegale și compensarea serviciilor juridice în mărime de 7 500 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 04 iulie 2022, cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Midari împotriva SRL „Loial-DT” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului, penalității, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată s-a respins ca neîntemeiată (vol.II, f.d.50, 73-83).

La 19 iulie 2022, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Victoria Midari, reprezentată de avocatul Constantin Scutelnic, a declarat apel împotriva hotărârii din 04 iulie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, iar la 17 august 2022 a depus cerere de apel motivată suplimentar, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (vol.II, f.d. 58-71, 88-91).

Prin decizia din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul reprezentantul apelantului, Victoria Midari, avocatul Constantin Scutelnic, și s-a menținut hotărârea din 04 iulie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol.II, f.d. 119, 120-131).

Pentru a decide astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel, cât și a materialelor cauzei, instanța de apel a conchis că soluția dată de prima instanță este întemeiată și legală, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios.

Instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond privind respingerea cerinței reclamantei cu privire la anularea ordinului nr. 1/16/03/2020 din 16.03.2020, cât și a anexei acestuia privind suspendarea contractului individual de muncă încheiat cu Victoria Midari, ținându-se cont de faptul că, prin hotărârea Comisiei naționale extraordinară de sănătate publică nr. 9 din 15 martie 2020 a fost dispusă

sistarea diferitor activități, relevante și speței date, iar prin Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020, astfel atestându-se temeinicia concluziilor instanței de fond prin care a calificat această situație ca o forță majoră ce nu a depins de voința nici a angajatorului, nici a angajatei, motiv pentru care ordinul nr.1/16/03/2020 din 16 martie 2020 emis de SRL „Loial- DT” privind suspendarea contractelor individuale de muncă a fost apreciat ca fiind legal și întocmit în conformitate cu legislația în vigoare, iar temei de anulare a acestuia nu au fost stabilite.

Referitor la anularea ordinului nr.1/18/05/20 din 18 mai 2020, privind reducerea orelor de muncă și a salariului de bază, instanța de apel a reținut că, ordinul menționat nu a produs efecte, întrucât, contractul individual din muncă nr. 19 din 12 august 2019 a fost suspendat în temeiul pct. III al ordinului nr.1/16/03/2020 din 16 martie 2020.

Colegiul civil a considerat declarative și lipsite de suport probant argumentele apelantei precum că aceasta la revenirea la serviciu în data de 18 mai 2020 ar fi fost forțată de către conducerea SRL „Loial-DT” să depună cererea de demisie din propria inițiativă, or, pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 22.12.2014 privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă, stipulează faptul că, această circumstanță va fi supusă verificării, iar datoria de a dovedi îi va aparține reclamantului. Prin urmare, instanța de apel a reținut că, Victoria Midari nu a demonstrat pretinsa presiune, constrângere sau impunere a acesteia de a demisiona. Totodată, reieșind din actele dosarului civil, contrar raționamentelor Victoriei Midari, instanța a constatat faptul că SRL „Loial-DT” a acționat cu bună-credință față de prima, încercând soluționarea tuturor divergențelor pe cale amiabilă și reluarea activității de muncă, însă fără careva rezultat.

La fel, instanța de apel a atestat ca justă concluzia instanței de fond privind respingerea, ca fiind neîntemeiată, a cerinței cu referire la anularea ordinului nr.1/08/09/2020 din 08 septembrie 2020, prin care angajatei Victoria Midari i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de mustrare, or, în mod incontestabil, aceasta a încălcat prevederile art. 9 alin. (2), lit.d2) din Codul muncii și pct. 9 lit.d2 din contractul individual de muncă nr. 19 din 12 august 2019, fapt constatat în urma desfășurării anchetei de serviciu.

Instanța de apel a verificat și a considerat ca întemeiată și soluția instanței de fond dată pe marginea respingerii cerinței apelantei cu referire la anularea ordinului nr.1/09/09/2020 din 09 septembrie 2020 cu privire la concedierea angajatei Victoria Midari, or, din materialul probatoriu administrat, instanța de apel a constatat faptul că, Victoria Midari începând cu data de 11 august 2020 nu s-a prezentat la serviciu. Acest lucru fiind confirmat și prin scrisoarea Victoriei Midari din 02 septembrie 2020 și declarațiile date de aceasta în ședința de judecată în instanța de fond, actele de constatare nr.1 și nr. 2 din 11 august 2020, actele de constatare nr. 3 și nr. 4 din 12 august 2020, cât și prin depozitiile martorilor audiați.

Deoarece, reclamanta Victoria Midari nu a putut proba ilegalitatea emiterii de către SRL „Loial-DT” a ordinelor contestate, astfel constatându-se legalitatea și corespunderea acestora cu rigorile stipulate în legislația muncii, instanța de apel a

considerat că nu există temei legal de restabilire în funcție a Victoriei Midari, din care considerent a dispus și respingerea pretenției privind restabilirea la muncă.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă și concluzia instanței de fond prin care s-a respins solicitarea Victoriei Midari privind încasarea plăților prevăzute de contractul individual de muncă și acordului adițional, penalității pentru neachitarea în termen a plăților, încasarea prejudiciului pentru neachitarea de către CNAS din vina angajatorului a indemnizațiilor de incapacitate de muncă pentru două buletine de boală, ca rezultat a constatării lipsei temeiniciei restabilirii reclamantei Victoria Midari în funcție de contabil în cadrul SRL „Loial-DT”. În mod subsecvent, și concluzia instanței de fond privind respingerea cerințelor din acțiune privind încasarea prejudiciului moral, a fost apreciată de către instanța de apel ca fiind temeinică.

Instanța de apel a constatat netemeinicia acțiunii depuse de Victoria Midari, motiv pentru care și cerința de compensare a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 28 aprilie 2023, Victoria Midari, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri, prin care se va dispune admiterea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de Victoria Midari (vol.II, f.d. 136-147).

În motivarea recursului, recurenta a menționat că instanțele au constatat că în perioada 23 martie 2020 – 15 mai 2020, Victoria Midari s-a aflat în concediu, considerent din care din data de 16 mai 2020 contractul individual de muncă nr. 19 din 12 august 2019 era de facto suspendat, în temeiul pct.III al ordinului nr. 1/16/03/2020 din 16 martie 2020, prin care a fost dispus expres că, salariaților care beneficiază de concediu anual, neplătit și/sau social, perioada de suspendare se va începe după expirarea concediilor menționate.

Recurenta consideră că, această motivare este una contradictorie, or pe perioada concediului, contractul nu era suspendat de facto, acesta fiind un alt tip de raport juridic, părților având drepturi și obligații reciproce distincte în baza contractului de muncă. Totodată se indică perioada de 23 martie 2020 – 15 mai 2020, însă conform ordinului nr. 1/16/03/2020 din 16 martie 2020, se menționează că suspendarea contractului începe după expirarea concediilor, adică după 15 mai 2020. Prin urmare, reieșind din prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, instanțele se contrazic, indicând expres că, prin hotărârea Parlamentului starea de urgență a fost instituită până la 15 mai 2020, însă după această dată nu poate fi justificată careva forță majoră. La speță, anume perioada de după 15 mai 2020 este perioada de suspendare a contractului.

Recurenta a precizat că, contrar prevederilor art. 1, 18, 119, 130 din Codul de procedură civilă, instanțele de judecată nu au avut la bază nici o probă materială pertinentă și relevantă, care ar demonstra existența forței majore, preponderent după data de 15 mai 2020, or forța majoră este o stare de fapt și de drept, care urma a fi constatată de către organul corespunzător, și anume Camera de Comerț și Industrie, iar instanța de judecată nu putea din oficiu să o constate.

Recurenta a menționat că, instanțele de judecată au omis să dea apreciere justă probelor importante pe marginea cazului, și anume răspunsul Inspectoratului de Stat

al Muncii nr. M-1330/20 din 03 noiembrie 2020, care menționează expres că, la caz nu se atestă faptul forței majore; scrisorii din 19/20 mai 2020, emisă de SRL „Loial-DT” prin care recurentei i s-a refuzat în continuare și în mod expres dreptul de a munci.

Recurenta a invocat că, SRL „Loial-DT” prin ordinul f/n din 10 august 2020 a dispus unilateral reluarea, începând cu data de 10 august 2020, ora 14.00, a contractului individual de muncă din 12 august 2019 (cu modificările ulterioare,) cu păstrarea salariului de funcție brut de 9 111 lei și a orelor de muncă în volum deplin – 8 ore pe zi. Însă, instanțele de judecată au omis faptul că, contractul de muncă al angajatei Victoria Midari era de 4 ore pe zi, iar prin pretinsul ordin de reluare a muncii, este specificat durata de 8 ore pe zi, ceea ce contravine expres contractului individual de muncă și Codului muncii (art. 49, 68).

Prin urmare, consideră că instanțele de judecată au examinat superficial cauza și au omis să dea apreciere integrală probelor anexate la materialele cauzei, nu au dat o apreciere corectă declarațiilor martorilor și nu au reținut argumentele formulate de apelantă în vederea susținerii pretențiilor sale, bazate pe înscrisurile prezentate, cât și legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 decembrie 2022.

La 06 martie 2023, prin intermediul poștei electronice, copia deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (vol.II, f.d. 132).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Victoria Midari la 28 aprilie 2023, a fost depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 30 mai 2023, a expediat în adresa intimatului SRL „Loial-DT”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol.II, f.d. 150).

Până la examinarea admisibilității recursului depus de Victoria Midari, intimatul nu a prezentat referință la cererea de recurs.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de

Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat Victoria Midari a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului. La caz, recurenta nu a specificat concret temeiurile din legislația procesual civilă care stau la baza declarării prezentului recurs, însă a indicat repetat argumentele din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, în vederea susținerii cererii sale.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei,

p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Victoria Midari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victoria Midari.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Aliona Donos

Ion Malanciuc